

מ"ת 3926/10/18 - אומ"י זאמל נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

מ"ת 3926-10-18 מדינת ישראל נ' זאמל (עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 448061/2018

מספר בקשה: 23

אומ"י זאמל (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד אביעד חייט

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקשים
נגד
משיבים

החלטה

בפניי בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטתי הנ"ל מיום 3.3.19 בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני לצורך מתן אישור ליציאה לעבודה.

רקע:

ביום 10.10.18 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים (פקע ביום 11.12.2006) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 9.10.18 סמוך לשעה 10.30 נהג המבקש ברכב מסחרי בדרך הבנים סמוך לבית 42 בפרדס חנה כשהוא פסול לנהיגה בתיק 2996-02-17 מיום 1.10.17 פסילה שניתנה בנוכחותו למשך 3 שנים והוא הפקיד את רישונו במועד מתן גזר הדין; וכשהוא ללא רישיון נהיגה תקף כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 11.12.2006; וללא פוליסת ביטוח בת תוקף המכסה נהיגתו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו.

בהחלטה מיום 21.10.18, בהתאם לחוות דעת היחידה לפיקוח אלקטרוני ובהסכמת הצדדים, הוחלט על מעצר המבקש באיזוק אלקטרוני בתנאים מגבילים.

בהחלטה מיום 28.11.18 נקבע כי המבקש יוכל לצאת את המעצר באזוק בו הוא נתון ל"חלונות פיקוח" יומיים בין השעות 10.00 עד 12.00, לצורך לקיחת בנו לטיפולים רפואיים.

ביום 1.1.19 התקבלה בתיק בית המשפט הודעת היחידה לפיקוח אלקטרוני לפיה המבקש אושפז בבית חולים ואינו תחת פיקוח אלקטרוני; ובהודעה מיום 2.1.19 דווח כי המבקש שוחרר וחזר לכתובת המעצר, ושוב נמצא תחת פיקוח.

בהחלטות מיום 2.1.19 ומיום 3.1.19 הותר למבקש לצאת לצורך קבלת טיפולי אינהלציה במרפאת קופת חולים, ונקבע כי על המבקש להגיש לבית המשפט אישורים על קיום הטיפולים.

בהסכמת הצדדים, ביום 19.2.19 הותר למבקש לצאת להלווית בן-דודו. בקשת המבקש לצאת לסעודות נישואים אבליים נדחתה על ידי לנכח התנגדות המשיבה ולנכח סמיכות זמנים שלא אפשרה לבית המשפט לקיים דיון בבקשה; ובערר שהגיש המבקש על החלטה זו, הוחלט בהסכמת הצדדים על יציאת המבקש לחלונות יציאה.

המבקש הודה בתיק העיקרי, וביום 17.10.18 הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום. בטרם הטיעונים לעונש, בית המשפט הפנה את הנאשם-המבקש לקבלת תסקיר מבחן והתיק נקבע לטיעונים לעונש ליום 7.2.19. לבקשת שירות המבחן, בהחלטה מיום 12.12.18, ובהסכמת הצדדים, נדחה דיון הטיעונים לעונש ליום 10.3.19. ובהתאם להמלצת שירות המבחן, ולבקשת ב"כ הנאשם, נדחו הטיעונים לעונש ליום 13.6.19 לצורך הגשת תסקיר משלים.

ביום 28.1.19 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו לצורך מתן אישור ליציאה לעבודה. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש מפר את תנאי מעצרו. דיון בבקשה התקיים ביום 5.2.19; ובהחלטת מיום 5.2.19 הוריתי על קיום דיון נוסף בבקשה ביום 19.2.19, לאחר שהמבקש יגיש את האישורים הרפואיים בקשר לטיפול האינהלציה, ולאחר שהמשיבה תגיש בקשה לעיון חוזר מטעמה, כפי שביקשה. כמו כן, לבקשת המבקש, ובהסכמת המשיבה, הותר למבקש לצאת לסניף הבנק. המשך דיון בבקשה התקיים ביום 19.2.19, לאחר שביום 13.2.19 הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר לביטול מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית, וזאת לנוכח הפרות כפי שעולה מגיליון התנהגות לתקופת פיקוח נכון ליום 13.2.19 שצורף לבקשה.

בהחלטתי מיום 3.3.19 דחיתי את שתי הבקשות לעיון חוזר, וקבעתי כי בכלל נסיבות העניין, לנוכח ההפרות החוזרות ונשנות של תנאי המעצר, כפי שבאו לידי ביטוי בגיליון ההתנהגות, בנוסף למחדלו של המבקש מלהגיש את כל האישורים הרפואיים בגין טיפולי אינהלציה, לא ניתן בשלב זה לתת אמון נוסף במבקש ולהקל בתנאי מעצרו כמבוקש. עם זאת, לאחר ששקלתי את ההפרות שבוצעו אל מול נסיבות ההפרות, כפי שבאו לידי ביטוי בגיליון ההתנהגות; ובנסיבות בהן הממונה על הפיקוח האלקטרוני ערך למבקש שימוע בגין הפרות המעצר והחליט על השארה בפיקוח; ולנוכח מועד הגשת הבקשה לעיון חוזר מטעם המאשימה, לא סברתי כי יש מקום להורות על ביטול מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ולהורות על מעצרו מאחורי סורג וברית כמבוקש על ידי המשיבה. כמו כן, ולנוכח הצורך בחלונות פיקוח לצורך לקיחת בנו של המבקש לטיפולים נפשיים, גם לא ראיתי לנכון לבטל את 'חלונות הפיקוח' שנקבעו בהחלטה מיום 28.11.18.

ביום 31.3.19 הגיש המבקש בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטתי הנ"ל מיום 3.3.19, וזאת בנסיבות בהן צירף את האישורים הרפואיים בגין טיפולי אינהלציה; ובנסיבות בהן נטען בענין תחלואיו ובעיותיו הבריאותיות של המבקש, אשר

נטען כי הן בין היתר תוצר ישיר להיותו סגור בחדר סגור ללא הזרמת אויר נקי; ולנוכח הבעיה הנפשית הקשה ממנה סובל בנו והצורך לקחתו לטיפולים בשירותים החברתיים בכפר; ולנוכח מצבו הכלכלי הרעוע ביותר. לחילופין, התבקש להפנות את המבקש לתסקיר מעצר.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין בבקשה נסיבות המצדיקות הגשתה זמן קצר כל כך לאחר החלטתו של בית המשפט.

דיון בבקשה התקיים ביום 15.4.19. ב"כ המבקש חזר על נימוקי הבקשה והדגיש את תהליך השיקום בו נוטל המבקש חלק בשירות המבחן. ב"כ המשיבה חזרה על התנגדותה, וטענה כי הבקשה אינה עומדת בעילות סעיף 52 לחוק המעצרים, ומשבית-המשפט נתן החלטה בנושא לפני כחודש ימים, לא חלפה תקופה ניכרת, ואין נסיבות חריגות המצדיקות היענות לבקשה. ב"כ המבקש הטעים בתשובה, כי "הבקשה נסובה לא רק על חלוף הזמן, אלא גם על מצב רפואי שנגרם למבקש בעת שהייתו במעצר בפיקוח, במצב רפואי של בנו, במצבה הרפואי של אישתו ובמצבם הכלכלי הרעוע עד כדי אנוש ובחיבור כלל הטעמים הנ"ל ניתן לקבוע, כי ככל שאין הפרות חדשות, מידת האמון שוקמה" (עמוד 33 שורות 3-6 לפרוטוקול), ו"בהינתן שיימצאו כלל הטעמים שהובאו על ידי, ניתן יהיה ללכת צעד נוסף לקראת המבקש שעומד בפני הליך שיקום מעורר כבוד ובכך האינטרס הציבורי יקויים ביתר שאת" (עמוד 33 שורות 5-8 לפרוטוקול).

הצדדים הסכימו למתן החלטה בהיעדר הצדדים; ובהחלטתי מיום 15.4.19 קבעתי, כי החלטה תינתן לאחר קבלת דו"ח עדכני מהיחידה לפיקוח אלקטרוני; ובהמשך, בהחלטתי מיום 17.4.19 הוריתי למשיבה להגיש דו"ח סטטוס עדכני מהיחידה לפיקוח אלקטרוני.

על אף החלטתי, המשיבה לא הגישה לבית המשפט דו"ח עדכני מהיחידה לפיקוח אלקטרוני; ולפיכך, אצא מנקודת הנחה, כי לא נרשמו לחובת המבקש הפרות נוספות.

אף על פי כן, לאחר ששקלתי את כלל הטענות שהובאו בפני וחזרתי ובחנתי היטב את טענות הצדדים, ככל שהדבר נוגע לבקשה לעיון חוזר שהוגשה ביום 31.3.19, אני סבורה כי לא חלף זמן מספיק מהחלטתי מיום 3.3.19, ואיני רואה כי יש בפני נתונים חדשים המצדיקים עיון חוזר בהחלטה שניתנה ביום 3.3.19.

דין

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: החוק) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

דהיינו: הנאשם רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע לתנאי המעצר, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות, או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

אני סבורה, כי כך לא נעשה במקרה דנן.

בענייננו לא הוכח, כי חל שינוי בנתונים הבסיסיים הרלבנטיים בענייננו של המבקש מאז החלטתי מיום 3.3.19. לא הוכחו, כי ארעו עובדות או נסיבות חדשות, וגם לא חלף זמן ניכר מאז החלטתי מיום 3.3.19, אשר עשוי היה במצב מתאים להצדיק פנייה בבקשה לעיון חוזר. משכך, לא עמד המבקש בתנאיו של סעיף 52(א), ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

בענייננו, מיום החלטתי בבקשה הקודמת לעיון חוזר ביום 3.3.19, ועד מועד הגשת הבקשה שבפניי ביום 31.3.19, חלפו 28 ימים בלבד; ונראה, כי לא יכולה להיות מחלוקת שהמדובר בתקופה קצרה ביותר, ואין מדובר ב"חלוף זמן ניכר" בהתאם לתנאי סעיף 52 לחוק, וכנדרש בפסיקה. וראו עמ"ת (מחוזי חי') 4046-11-13 **מדינת ישראל נ' אביהו אריפול דבוש** (פורסם בנבו, 06.11.2013); וכן עמ"ת (מחוזי חי') 33996-06-14 **אדוארד טוגייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.06.2014).

אלא, שכאמור לעיל, לטענת ב"כ המבקש, "הבקשה נסובה לא רק על חלוף הזמן אלא גם על מצב רפואי שנגרם למבקש בעת שהייתו שבמעצר בפיקוח, במצב רפואי של בנו, במצבה הרפואי של אשתו ובמצבם הכלכלי הרעוע עד כדי אנוש" (עמוד 33 שורות 3-5 לפרוטוקול הדיון). אך עובדות או נסיבות חדשות נטענות אלה כלל לא הוכחו, ונטענו מבלי שצורפו אסמכתאות כלשהן אשר יאששו טענות אלה. יתרה מכך, בהחלטה מיום 28.11.18 הותר למבקש לצאת את המעצר באזוק בו הוא נתון ל"חלונות פיקוח" יומיים בין השעות 10.00 עד 12.00, לצורך לקיחת בנו לטיפולים רפואיים, - חלונות אשר יכולים לשמש גם להתאווורות.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ט, 21 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.